

παρέμβαση εκτός τάξης

Ενημερωτικό δελτίο της Ενωτικής Αριστερής Παρέμβασης
Εκπαιδευτικών ΔΕ Ιωαννίνων

Νοέμβρης 2023

<http://paremvasi-iaa.blogspot.com/>

«Δεν υπάρχει
λόγος αληθινός
που να μην είναι
ταυτόχρονα ΠΡΑΞΗ.
Έτσι, το να πεις
για λέξη αλήθειας
σημαίνει το να
αλλάζεις τον κόσμο»

Π. Φρέιρε

50 χρόνια από την εξέγερση του Νοέμβρη του 1973. Μισός αιώνας από τότε που τα αγωνιζόμενα τμήματα του λαού, με πρωτοστατούσα την νεολαία ξεσηκώθηκαν ενάντια στην φτώχεια, την άγνοια, την καταπίεση και την υποταγή που επέβαλλε η αμερικανοκίνητη χούντα των συνταγματαρχών, φωνάζοντας το εμβληματικό σύνθημα «ψωμί, παιδεία, ελευθερία».

Με την πενήτηκοστή επέτειο της μεγάλης εξέγερσης για την αποκατάσταση της δημοκρατίας στη χώρα συμπληρώνονται επίσης κι άλλα τόσα χρόνια προσπάθειας του πολιτικού κατεστημένου να αποστεώσει το νόημα του αντιδικτατορικού αγώνα για ισότητα, κοινωνική δικαιοσύνη και ελευθερία. Οι αλληπάλληλες κυβερνήσεις της αστικής δημοκρατίας επιχειρούν σταθερά κι επίμονα να ιδιοποιηθούν και να αποπολιτικοποιήσουν το νόημα του Πολυτεχνείου, αλλοτριώνοντας το μήνυμά του σε μια λογική «ουδετερότητας» χαρακτηριστική του υποτιθέμενου «σώφρονος, θεσμικού αντιφασισμού» που εκπροσωπούν. Βασισμένες στην συντηρητική «θεωρία των δύο άκρων», παρουσιάζονται ως οι ελευθερώτριες του λαού από τα δεινά της δικτατορίας και οι αποκλειστικές εγγυήτριες της πολιτικής σταθερότητας απέναντι σ' αυτό που οι ίδιες αποκαλούν «τα κάθε είδους ακραία στοιχεία που θέτουν σε κίνδυνο την αστική νομιμότητα».

50 χρόνια

στην πάλη ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον φασισμό

50 χρόνια στην πάλη για Ψωμί, Παιδεία και Ελευθερία!

Ο αγώνας για την δημοκρατία σήμερα δεν μπορεί παρά να είναι διευρυμένος, οριζόντιος κι αμεσοδημοκρατικός, ενάντια στον φασισμό και στο σύστημα που τον γεννά. Δεν μπορεί παρά να είναι αγώνας, ενάντια στις νεοφιλελεύθερες, νέο-αποικιακές και ιμπεριαλιστικές πολιτικές που αναπαράγουν την φτώχεια, τον πόλεμο και τον αναγκαστικό εκτοπισμό, και διαιωνίζουν την εκμετάλλευση ανθρώπων και φυσικού περιβάλλοντος στο όνομα του κέρδους και της καπιταλιστικής «ανάπτυξης». Αγώνας ακόμα ενάντια στο πατριρχικό, милитарιστικό έθνος-κράτος- εντολοδόχο των ισχυρών παιχτών στην παγκόσμια σκακιέρα, που ασκεί πολιτικές ελέγχου και κατασκευής της κοινωνικής συναίνεσης, υποδαυλίζοντας τον εθνικισμό, την μισαλλοδοξία και τον κοινωνικό αυτοματισμό προκειμένου να διασφαλίσει την συνέχειά του.

Για μας ως δημόσιους εκπαιδευτικούς ειδικότερα, το σύνθημα «ψωμί, παιδεία, ελευθερία» μεταφράζεται σήμερα ως αγώνας για ένα πραγματικά δημόσιο και δωρεάν εκπαιδευτικό σύστημα που να χωράει όλα τα παιδιά και να καλύπτει τις υλικές και διανοητικές ανάγκες των μελών της σχολικής κοινότητας. Για ένα σύστημα που θα λειτουργεί χωρίς ταξικούς φραγμούς, πέρα κι έξω από λογικές ιεράρχησης, τεχνοκρατικής ποσοτικοποίησης, αξιολόγησης και κατηγοριοποίησης σχολείων και εκπαιδευτικών, σεβόμενο το δικαίωμα όλων των συναδέλφων σε μόνιμη και σταθερή δουλειά με αξιοπρεπείς απολαβές. Για ένα τέτοιο, ουσιαστικά αναβαθμισμένο σχολείο που θα πρέπει να τολμήσουμε να το φανταστούμε και να το σχεδιάσουμε από την αρχή βασιζόμενες*οι στις αξίες της κοινωνικής δικαιοσύνης, της ελευθερίας και της αλληλεγγύης, έτσι ώστε να καλλιεργεί πολύπλευρα τις προσωπικότητες των παιδιών και των νέων και να τους προσφέρει στην πράξη τα απαραίτητα εφόδια για να χτίσουν και να υπερασπιστούν μια πολύχρωμη, ισότιμη και ειρηνική κοινωνία.

Από το χθες στο σήμερα κοινός στόχος του επιθεωρητή ο έλεγχος και η υποταγή του εκπαιδευτικού

Συμπεράσματα από τη μελέτη του αυταρχικού αυτού θεσμού

Από το 1982, που καταργήθηκε ο θεσμός του Επιθεωρητή, το ζήτημα της αξιολόγησης επανέρχεται τακτικά στην επικαιρότητα με ποικίλες μορφές, σχέδια και νόμους. Είναι φανερό πως εξακολουθεί να είναι κεντρικός μηχανισμός για την αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης. Αυτήν ακριβώς την αναδιάρθρωση υπηρετεί και η τελευταία εκβιαστική προσπάθεια της κυβέρνησης να επαναφέρει το θεσμό αρχικά μέσα από τη σύνδεσή του με τη μονιμοποίηση των νεοδιόριστων συναδέλφων και συναδελφισμών μας. Η μελέτη, ωστόσο, και η ιστορική προσέγγιση του πολυμίσητου, για εκπαιδευτικούς και μαθητές, αυτού θεσμού οδηγεί στα ακόλουθα συμπεράσματα:

1. Το σχολείο ως ιδεολογικός μηχανισμός του Κράτους, συμβάλλει στην αναπαραγωγή των κυρίαρχων σχέσεων εξουσίας και υποταγής. Για να υλοποιήσει αυτόν τον ρόλο, πρέπει να επιβληθούν στο εσωτερικό του αυταρχικές μορφές διοίκησης, ελέγχου και εποπτείας. Με άλλα λόγια, το αστικό Κράτος και η εκάστοτε κυρίαρχη εξουσία προσπαθούσε και προσπαθεί να επιβάλλει όργανα διοίκησης, ώστε να ελέγχει απόλυτα τον σχολικό μηχανισμό, να διαμορφώνει τις συνειδήσεις εκπαιδευτικών, γονέων, μαθητών και να αναπαράγει την κυρίαρχη ιδεολογία. Κεντρικό ρόλο στη λειτουργία αυτή, ανέθετε το Κράτος στον θεσμό του Επιθεωρητή. Με τον θεσμό αυτό, η εξουσία ήθελε: α) Να νομιμοποιήσει την επίσημη, κρατική εκπαιδευτική της πολιτική και να υποδείξει στους δασκάλους ότι η δική της παιδαγωγική ιδεολογία ήταν η μόνη χρήσιμη, αναγκαία και ορθή, β) Να ελέγξει κατά πόσο η επίσημη, κρατική εκπαιδευτική-παιδαγωγική πολιτική υιοθετούνταν και εφαρμόζονταν από τους εκπαιδευτικούς στα σχολεία. Ανάλογα με το ποσοστό συμμόρφωσης οι εκπαιδευτικοί βαθμολογούνταν. **Οι υπάκουοι και πειθαρχικοί επιβραβεύονταν με με προαγωγή, μετάθεση κ.λπ. Αντίθετα, οι όποιες αποκλίσεις από την επίσημη κρατική παιδαγωγική νόρμα, η υιοθέτηση διαφορετικών παιδαγωγικών αντιλήψεων και πολύ περισσότερο η απόπειρα εφαρμογή τους στο σχολείο, είχε ως συνέπεια τις διώξεις, τις τιμωρίες, τη διαπόμπευση και τελικά την απόλυση.**

2. Η Επιθεώρηση ΠΑΝΤΑ χρησιμοποιούσε παιδαγωγικό λόγο και εμφανιζόταν ως μηχανισμός βελτίωσης του δασκάλου, της διδασκαλίας και του σχολείου. ΠΟΤΕ όμως δεν χρησιμοποιήθηκε για αυτό το λόγο. Στις περισσότερες περιόδους ήταν ένας μηχανισμός

ελέγχου και αστυνόμευσης της δράσης των δασκάλων μέσα κι έξω από το σχολείο.

3. Η Επιθεώρηση ως διαδικασία ήταν η **τελετουργία και η ιεροτελεστία του φόβου**. Δεν μπορούσε να καταγράψει τις πραγματικές συνθήκες διδασκαλίας και τη σχολική πραγματικότητα. Το μάθημα θεατρικό, με συγκεκριμένες οδηγίες - συνταγές, σκηνοθετημένο με τέτοιο τρόπο ώστε να εκπληρώνονται οι επιθυμίες του Επιθεωρητή και να συντάσσονται οι Εκθέσεις.

4. Η μετατροπή των ποιοτικών στοιχείων του μαθήματος σε ποσοτική βαθμολογία ήταν εντελώς αυθαίρετη και είχε τραγικές συνέπειες για την εκπαίδευση.

5. Τα επαγγελματικά χαρακτηριστικά και η διδακτική ικανότητα ανακατεύονταν με πληροφορίες και στοιχεία από την ιδιωτική, προσωπική ζωή των εκπαιδευτικών π.χ τακτικός εκκλησιασμός, διαζύγιο, σχέσεις με τοπική κοινωνία κλπ. Ο Επιθεωρητής φρόντιζε να συγκεντρώνει «έγκυρες» πληροφορίες μέσα κι έξω από το σχολείο για κάθε δάσκαλο ξεχωριστά.

6. Η Επιθεώρηση δεν άφηνε περιθώρια για συλλογική εργασία και λειτουργία του Συλλόγου Διδασκόντων του σχολείου. Εκεί που έπρεπε να υπάρχει η αλληλεγγύη, η συνεργασία, η αλληλοβοήθεια, το ομαδικό πνεύμα και η δημοκρατία καλλιεργούνταν ο χαφιεδισμός, η καχυποψία και ο ανταγωνισμός.

Σήμερα η φιγούρα του Επιθεωρητή που έγραφε εκθέσεις για το ήθος των εκπαιδευτικών, τις πολιτικές τους ιδέες και την ιδιωτική τους ζωή επιχειρείται να αντικατασταθεί από τον «επιστήμονα αξιολογητή» ο οποίος θα χρησιμοποιεί πολύπλοκα μοντέλα αξιολόγησης, με εκατοντάδες διαφορετικούς δείκτες, ηλεκτρονικές φόρμες και ερωτηματολόγια. Ο επιθεωρητισμός για να νομιμοποιηθεί στη συνείδηση των δασκάλων έχει εκσυγχρονίσει και το εννοιολογικό του σπλοσάσιο: «αξιολόγηση ή αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου και του εκπαιδευτικού», « αξιολόγηση της σχολικής μονάδας».

Με κοστούμι, γραβάτα, φορητό υπολογιστή, προβολέα και ελκυστικές διαφάνειες οι διάφοροι πλασιέ της αξιολόγησης περιφέρουν στα εκπαιδευτικά σεμινάρια αντιδραστικές θεωρίες, αντιγραφές από τις ακραίες νεοφιλελεύθερες αγγλοσαξωνικές και αμερικάνικες σχολές, περιτυλιγμένες με μπόλικο παιδαγωγισμό. Όπως όμως και να μεταχειριστούν τις λέξεις δεν μπορούν να κρύψουν την αλήθεια: η αξιολόγηση στην εκπαίδευση ήταν, είναι και θα είναι μηχανισμός μέσω του οποίου η άρχουσα τάξη προσπαθεί να παγιώσει την ιδεολογία της, ελέγχοντας πλήρως τη γνώση, τους δασκάλους και τους μαθητές. Η εκπαίδευση βρίσκεται στο στόχαστρο τους και για αυτό μετά το 1982, η αξιολόγηση και η επαναφορά του επιθεωρητισμού με ποικίλες μορφές και εκδοχές, συζητιέται και ψηφίζεται από όλες τις Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, της Ν.Δ και του ΣΥΡΙΖΑ. **Δεν μπορεί όμως να εφαρμοστεί εξαιτίας των αντιδράσεων που προκαλεί στους εκπαιδευτικούς που επιμένουν να θυμούνται και να αγωνίζονται. Εμείς είμαστε αυτοί που δε θα τους το επιτρέψουμε!**

Απόσπασμα από την τοποθέτηση του Περικλή Παυλίδη (ΠΤΔΕ/ΑΠΘ) στην εκδήλωση των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΔΕ/ΠΕ Ιωαννίνων με θέμα «Από τον επιθεωρητισμό στην αξιολόγηση»

Είναι γεγονός ότι όσο περισσότερο τα σύγχρονα εκπαιδευτικά συστήματα υποτάσσονται στις απαιτήσεις της κεφαλαιοκρατικής οικονομίας και ενσωματώνουν τις εργασιακές πρακτικές της, τόσο περισσότερο το έργο των εκπαιδευτικών υπονομεύεται, αποσταθεροποιείται και παραμορφώνεται. Οι εκπαιδευτικοί βρίσκουν τον εαυτό τους εγκλωβισμένο σε συνθήκες εργασιακής επισφάλειας, γραφειοκρατικού ελέγχου, ανταγωνισμού, αποξένωσης, αύξησης του φόρτου εργασίας, επαγγελματικού άγχους και ψυχικής εξουθένωσης.

Σημαντικό ρόλο σε αυτήν την εξέλιξη παίζει η υπαγωγή των εκπαιδευτικών σε διαδικασίες αξιολόγησης, οι οποίες αποτελούν κομβικό μοχλό της συνολικής καπιταλιστικής μετάλλαξης της δημόσιας εκπαίδευσης, της μετατροπής των σχολείων σε αυτόνομες μονάδες οι οποίες υποχρεούνται μόνες τους να αναζητούν τους απαραίτητους για τη λειτουργία τους πόρους.

Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου σε συνάρτηση με την αξιολόγηση των σχολείων εισάγει τον ανταγωνισμό μεταξύ των εκπαιδευτικών, τους διασπά και τους αποξενώνει. Αυξάνει τις ευθύνες τους για ευρύ φάσμα ζητημάτων που αφορούν τη λειτουργία των σχολείων, ενοχοποιώντας τους για τα προβλήματα της εκπαίδευσης, ενώ συνάμα αποστρέφει την προσοχή από τα κρίσιμα οικονομικά - ταξικά αίτια τους, από τις ευθύνες των αστικών κυβερνήσεων για τις πολιτικές που εφαρμόζουν.

Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου εισάγει στην εκπαίδευση κατεξοχήν καπιταλιστικές μεθόδους ελέγχου των εργαζομένων. Εδράζεται στην ταξική αντίληψη των αφεντικών ότι οι εργαζόμενοι, προκειμένου να είναι παραγωγικοί, θα πρέπει να βρίσκονται υπό διαρκή επιτήρηση, εξαναγκασμό και επισφάλεια των συνθηκών εργασίας και ζωής. Οι πρακτικές αξιολόγησης σε συνάρτηση με την ευρύτερη καπιταλιστική μετάλλαξη της δημόσιας εκπαίδευσης προκαλούν μαζικά στους εκπαιδευτικούς άγχος, ψυχική εξάντληση, γρήγορη αποχώρηση από το επάγγελμα, υποχώρηση σε τακτικές προσποίησης και προβολής επιδόσεων, κομφορμισμό.

Δεδομένου ότι το έργο των εκπαιδευτικών συγκροτεί τις προϋποθέσεις και προοπτικές μάθησης των μαθητών και μαθητριών, οι κυρίαρχες πολιτικές διαχείρισής του επενεργούν καταστροφικά σε αυτό, με αρνητικές συνέπειες για την εκπαίδευση των νέων ανθρώπων.

Στις σημερινές συνθήκες, όπου η επιστημονική γνώση παίζει διαρκώς αυξανόμενο και κρίσιμο ρόλο στην ανάπτυξη της υλικής παραγωγής, χωρίς τη ριζική αναβάθμιση της εκπαίδευσης δεν μπορεί να υπάρξει αυθεντική κοινωνική πρόοδος. Χωρίς, ωστόσο, την ουσιαστική υποστήριξη και χειραφέτηση του έργου των εκπαιδευτικών, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπάρξει αναβάθμιση της εκπαίδευσης. Όμως η σύγχρονη κεφαλαιοκρατία κινείται ακριβώς στην αντίθετη κατεύθυνση, αποκαλύπτοντας την ισχυρή αναντιστοιχία της προς τις δυνατότητες και ανάγκες του σύγχρονου κόσμου.

Θα λέγαμε, εν κατακλείδι, ότι στον βαθμό που η ενασχόληση με την επιστημονική γνώση καθίσταται κρίσιμο στοιχείο της υλικής παραγωγής και η δημιουργικότητα των εργαζομένων καθοριστικός παράγοντας εξέλιξής της, οι κεφαλαιοκρατικές σχέσεις εκμετάλλευσης της μισθωτής εργασίας λειτουργούν ολοένα και περισσότερο ως εμπόδιο της κοινωνικής πρόοδου, με την υπέρβασή τους να αποτελεί ιστορικό ζητούμενο και αναγκαιότητα.

Επιθεωρητές σε δράση...

(Σύντομος απολογισμός της περσινής χρονιάς)

Αρχές του έτους 2023 και η υπουργός Παιδείας ανακοινώνει περηφάνια ότι μετά από 40 χρόνια απουσίας ο θεσμός του αξιολογητή- επιθεωρητή επιστρέφει στα σχολεία! Από τη στιγμή εκείνη αρχίζει ένας ωμός εκβιασμός απέναντι στους/στις νεοδιόριστους συναδέλφους/ισσες απειλώντας τους ότι αν δε δεχθούν να αξιολογηθούν δε θα μονιμοποιηθούν ποτέ. Φτάνει μάλιστα τον εκβιασμό της στα άκρα καθώς ανακαλεί και τις πράξεις μονιμοποίησης σε εκείνες τις ΔΙΔΕ/ΔΙΠΕ που έχουν ήδη εκδοθεί. Βοηθό της στο έργο έχει φυσικά τα «πετσωμένα» ΜΜΕ τα οποία και αναλαμβάνουν να διαφωτίσουν την κοινή γνώμη για τους τεμπέληδες και ανίκανους εκπαιδευτικούς που αρνούνται να αξιολογηθούν ακριβώς για να μην φανεί η ανεπάρκειά τους!

Οι εκπαιδευτικοί απαντούν με μια ακόμη μεγαλειώδη απεργία και με συλλαλητήρια σε όλες τις πόλεις αλλά δυστυχώς και με ευθύνη των ομοσπονδιών ΟΛΜΕ και ΔΟΕ ο αγώνας δεν έχει την ίδια δυναμική συνέχεια. Παρόλα αυτά οι εκπαιδευτικοί, με τη βοήθεια κυρίως των πρωτοβάθμιων σωματείων -όπου δεν είναι ξεπουλημένα - οργανώνουν την αντίστασή τους!

Η αρχή γίνεται από την Κρήτη: οι επιθεωρητές κατά την επίσκεψή τους στα σχολεία συναντούν σχεδόν σύσσωμο το σύλλογο διδασκόντων -νεοδιόριστους και παλιότερους, μόνιμους και αναπληρωτές- στην είσοδο του διδακτηρίου να έχουν ήδη δηλώσει ΑΠΕΡΓΙΑ - ΑΠΟΧΗ από την αξιολόγηση και να έχουν προχωρήσει σε στάση εργασίας. Οι επιθεωρητές επιστρέφουν άπραγοι! Ο αγώνας συνεχίζεται σε όλη την Ελλάδα!

Ενδεικτικά: στην Κέρκυρα ο αξιολογητής από τα Γιάννενα συναντά την αντίδραση του συλλόγου διδασκόντων και αποχωρεί εκνευρισμένος, στο Ειδικό Δημοτικό της πόλης μας οι συνάδελφοι/ισσες μπαινουν μπροστά και προστατεύουν τη νεοδιόριστη συναδέλφισσα από την « επιθυμία» της αξιολογήτριας να τη γνωρίσει και φυσικά να την επιθεωρήσει! Παρόμοια κατάσταση και στο ΕΕΕΕΚ της περιοχής όπου οι ο Σύλλογος διδασκόντων του σχολείου με τη συμμετοχή

και αντιπροσωπείας της ΕΛΜΕ Ιωαννίνων αποτρέπει άλλη μια προσπάθεια αξιολόγησης. Τα ίδια στη Θεσ/νίκη, το Μενίδι, την Ημαθία, τη Σάμο κ.α

Οι αξιολογητές/τριες στην προσπάθειά τους να εφαρμόσουν την κυβερνητική πολιτική επινοούν διάφορους τρόπους, απεμπολώντας και όποια ίχνη αξιοπρέπειας τους είχαν μείνει. Έτσι στην Κρήτη μεταμφιέζονται σε γονείς για να περάσουν την πόρτα του σχολείου και να κλειδωθούν στην αίθουσα για να προχωρήσουν τη διαδικασία, στην Κέρκυρα βρίσκονται ήδη στο χώρο του σχολείου από το χάραμα, πολύ πριν από εκπαιδευτικούς και μαθητές, ενώ στη Σάμο έπαιζαν για 3 ημέρες κρυφτούλι με τους εκπαιδευτικούς για να επιστρέψουν κι από εκεί άπραγοι. Αποκορύφωμα όλων η στάση των μαθητών σε σχολείο στο οποίο 1 από τους/τις 4 νεοδιόριστους συναδέλφους/ισσες ήθελε να αξιολογηθεί και κανόνισε τη συνάντηση με τον επιθεωρητή. Εκεί λοιπόν οι μαθητές έδειξαν έμπρακτα τη συμπαράστασή τους στους συναδέλφους/ισσες. Έκαναν αποχή και η αξιολόγηση αποτράπηκε!

Συνολικά λοιπόν η εικόνα, με την ολοκλήρωση της περσινής σχολικής χρονιάς είναι ότι η αξιολόγηση δεν προχώρησε και για αυτό κατά τη φετινή χρονιά 2023-24, αν και στην αρχή η αξιολόγηση φαίνεται να είχε ξεχαστεί, οι εκπρόσωποι του υπουργείου-που όλο αλλάζει κι όλο το ίδιο μένει - ξεκίνησαν και πάλι τις απειλές και τους εκβιασμούς. Στην προσπάθειά τους, αυτή τη φορά, επιστράτευσαν και τον ίδιο τον πρωθυπουργό που έφτασε να απειλήσει τους εκπαιδευτικούς με τιμωρίες- περικοπή μισθού, κτλ-κάνοντας πως αγνοεί ότι δεν μπορεί να επιβληθεί καμιά ποινή για τη συμμετοχή σε ΑΠΕΡΓΙΑ-ΑΠΟΧΗ.

Η προσπάθεια όμως για να έχει συνέχεια απαιτεί την ενεργοποίηση όλων μας και πρώτα και κύρια του σωματίου. Μόνο η συλλογική αντίδραση μπορεί να μας αποτρέψει από την επιστροφή στον επιθεωρητισμό !

Νεοδιόριστος/η μόνος/η γυρεύει την ΕΛΜΕ του...

Εδώ και ένα χρόνο το υπουργείο έχει ξεκινήσει μια ακόμη λυσσαλέα επίθεση στον εκπαιδευτικό κόσμο, ξεκινώντας από ένα από τα πιο ευαίσθητα κομμάτια του, τους /τις νεοδιόριστους/ες συναδέλφους /ισσες. Ο λόγος φυσικά για την επαναφορά του επιθεωρητισμού και την εκβιαστική και παράνομη σύνδεσή του με τη μονιμοποίηση των πρόσφατα διορισμένων εκπαιδευτικών. Θα περίμενε κανείς σ αυτή την επίθεση τα σωματεία και η ομοσπονδία να σηκώσουν τείχος να προστατεύσουν τους νέους συναδέλφους και να αποτρέψουν την αξιολόγηση. Δυστυχώς όμως τα πράγματα δεν έγιναν έτσι ! Από τη μια η ΟΛΜΕ αρκέστηκε στην κήρυξη ΑΠΕΡΓΙΑΣ - ΑΠΟΧΗΣ (κι αυτή κάτω από την πίεση της βάσης και με απόφαση της ΓΣ Προέδρων) και στις τρίωρες στάσεις εργασίας, χωρίς ενημέρωση, χωρίς προπαγανδιστική πολιτική, χωρίς, εν τέλει, καμιά προετοιμασία. Από την άλλη εκείνες οι ΕΛΜΕ που υπηρετούν το λόγο ύπαρξή τους, την προστασία δηλ. των συμφερόντων των εκπαιδευτικών, πρωτοστάτησαν σε καμπάνιες ενημέρωσης, διαδραστικές και δια ζώσης συναντήσεις, εκδηλώσεις, με αποκορύφωμα βέβαια την φυσική τους παρουσία στα σχολεία που κατέφθαναν οι αξιολογητές και την ουσιαστική προστασία των συναδέλφων/ισσων. **Και φυσικά εκεί είχαμε και έχουμε και πραγματικά αποτελέσματα. Οι νεοδιόριστοι υπέγραψαν και υπογράφουν μαζικά την ΑΠΕΡΓΙΑ - ΑΠΟΧΗ, ενώ σύσσωμοι Σύλλογοι Διδασκόντων έκαναν στάση εργασίας και στέκονταν στην πόρτα. Ο αξιολογητής αποχωρούσε ηττημένος!**

Όμως η ΕΛΜΕ Ιωαννίνων δεν ανήκει σ αυτές τις ΕΛΜΕ. Ένα χρόνο τώρα ασχολείται με οτιδήποτε άλλο εκτός της αξιολόγησης των συναδέλφων μας. Έτσι πέρσι την ώρα που οι επιθεωρητές έστελναν σημειώματα συνάντησης στους υπό αξιολόγηση εκπαιδευτικούς ένα μεγάλο κομμάτι του ΔΣ της ασχολούνταν με το πως θα γίνουν Δ/ντες! Αρκετοί μάλιστα δεν υπέγραψαν καν οι ίδιοι τη δήλωση ΑΠΕΡΓΙΑΣ - ΑΠΟΧΗΣ γιατί τους είχαν απειλήσει ότι η υπογραφή τους ισοδυναμεί με

μειονέκτημα και χαμηλό βαθμό στη συνέντευξη υποψήφιων δ/ντων/δ/ντριων.

Με τη φετινή χρονιά και πάλι το ΔΣ της ΕΛΜΕ Ιωαννίνων ήταν απασχολημένο με άλλα θέματα, αυτή τη φορά με τις αυτοδιοικητικές εκλογές. Έτσι αντί τα μέλη του να επισκέπτονται τα σχολεία και να συντονίζουν τον αγώνα εναντίον της αξιολόγησης περνούσαν κι άφηναν τις καρτούλες τους για να τους ψηφίσουμε στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές.

Και τώρα όμως που οι εκλογές τελείωσαν και πάλι το ΔΣ της ΕΛΜΕ είναι άφαντο. Κάλεσε μια ΓΣ, την οποία απαίτησε η ΟΛΜΕ, και τίποτα άλλο. Έχουμε επισημάνει επανειλημμένως την αναγκαιότητα να καλέσει τους συναδέλφους που διορίστηκαν τα έτη 2020-23 σε συνάντηση, να τους δείξει ότι δεν είναι μόνοι τους, ότι υπάρχει ένα σωματείο να τους στηρίξει, να βρεθεί δίπλα τους κατά την εμφάνιση του επιθεωρητή. Έχουμε ενημερώσει για επισκέψεις αξιολογητών σε συγκεκριμένα σχολεία και συγκεκριμένη ώρα ζητώντας να παρέμβει η ΕΛΜΕ και να εμποδίσει την αξιολόγηση, αλλά φωνή βούντος εν τη ερήμω! Κρύβονται πίσω απ τη δικαιολογία ότι δεν τους ειδοποίησε ο ίδιος ο/η συνάδελφος/ισσα και ότι αν ήθελε θα τους έπαιρνε τηλέφωνο. **Όμως το σωματείο δεν είναι πολιτικό γραφείο να προσφεύγει σ αυτό ο εργαζόμενος ζητώντας ρουσφέτι ! Είναι συλλογικό όργανο και οφείλει να εκπροσωπήσει τον/τη συνάδελφο και όλους εμάς. Ποιος και γιατί να τους πάρει τηλέφωνο όταν το μόνο που βλέπει είναι το πηγαϊνέλα τους από την ΕΛΜΕ στη διοίκηση και τούμπαλιν.** Θυμίζουμε εδώ ότι ο πρόεδρος της ΕΛΜΕ που είχε εκλεγεί στις εκλογές του 2022 παραιτήθηκε για να πάρει θέση στο Συμβούλιο Επιλογής Δ/ντων.

Μία -όλη κι όλη- φορά η ΕΛΜΕ Ιωαννίνων βρέθηκε σε επίσκεψη επιθεωρητή - αυτή στο ΕΕΕΕΚ Ιωαννίνων την Άνοιξη του 23- και η αξιολόγηση αποτράπηκε πανηγυρικά ! Ίσως βέβαια φοβήθηκαν από αυτή την εξέλιξη, φοβήθηκαν ότι θα αποτρέψουν την κυβερνητική επίθεση, και ξανακρύφτηκαν στις καρέκλες τους.

«Κατά βροχεράν ημέραν του χειμῶνος προσήλθεν στο σχολεῖον με πανταλόνια».

Αποσπάσματα από τις εκθέσεις αξιολόγησης των προγενέστερων επιθεωρητῶν

Παραθέτουμε αποσπάσματα από τις επίσημες εκθέσεις αξιολόγησης των εκπαιδευτικῶν από τους επιθεωρητές, από τις οποίες μπορούμε να πάρουμε μια γεύση για το τι μας περιμένει αν επιτρέψουμε την επαναφορά του θεσμοῦ.

1. *Διερωτώμεθα: Κατά ποῖαν λογικὴν, Διδασκάλισσα μεις, ἔχετε το δικαίωμα να περιφρονήτε ασυστόλως και ανερευθυριάσθως το Δημόσιον αἴσθημα και να περιέρχησθε νύκτωρ τη συνοδεία ἀνδρὸς ουδεμιᾶν ἐπισήμως ἔχοντος θεμιτὴν σχέσιν με ὑμᾶς και δι' ἰδιωτικοῦ του αυτοκινήτου την περιοχὴν της περιφερείας μας και να προσέρχησθε μετ' αὐτοῦ εἰς δημόσιον χορὸν (ὡς ο προχθεσινός) εἰς την Λέσχην φρουρᾶς Φιλιατῶν; Εἰς ποῖαν πῶρῳσιν ἀραγε ἔφθασεν ἡ συνειδησίᾳ σας, ὅταν προσερχόμενῃ εἰς τον ἐν λόγῳ δημόσιον χορὸν μετὰ του ἐν λόγῳ ἀνδρὸς καταλαμβάνητε θρασύτητα μετ' αὐτοῦ θέσιν εἰς τράπεζαν γειτονικὴν προς την του προϊσταμένου Επιθεωρητοῦ σας και παραλείπτε και την στοιχειωδεστέραν ἐκδήλωσιν κοινωνικῆς ἀγωγῆς, την του χαιρετισμοῦ προς αὐτόν;*

2. *«εἶναι πειθαρχικός/-ῆ ἔχει συναίσθησιν ευθύνης και καθήκοντος, ἀπέχει ἐκδηλώσεων ἀσυμβιβάστων προς το ἔργον και την ἀποστολὴν του ἢ δὲν ἀναμειγνύεται εἰς ἐκδηλώσεις και συζητήσεις πολιτικοῦ περιεχομένου και συμπεριφέρεται ἀπόγῳ προς την υπηρεσίαν».*

3. *Τελευταίως ἀναμειγνύεται εἰς πολιτικὰς συζητήσεις υποστηρίζουσα με φανατισμὸν ὀρισμένην πολιτικὴν παράταξιν, εἰς πραγματοποιούμενες δε εἰς την οἰκίαν της συγκεντρώσεις ὑπάρχει πάντοτε μουσικὴ γνώστου ἀριστεροῦ μουσικοσυνθέτη»*

4. *«Ἐξ ἀσφαλῶν ὁμῶς πληροφοριῶν και ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, διεπιστώσαμεν, ὅτι οὗτος, ἀν και υπηρέτησεν ὡς ἐφεδρὸς ἀνθυπολοχαγός..., παρεσύρθη ὑπὸ της συζύγου του, διδασκαλίσης, διαπνεομένης ὑπὸ ἀριστερῶν φρονημάτων και της ὁποίας οἱ γονεῖς και οἱ ἀδελφοὶ εὐρίσκονται εἰς το παραπέτασμα, ἕτερος ἀδελφός της, φοιτητῆς Νομικῆς, ἦτο ηγετικὸ στέλεχος της νεολαίας «Λαμπράκη» των Σερρών... Ἀνεμειγνύετο ἐκ του ἐμφανούς εἰς πολιτικὰς συζητήσεις υποστηρίζων μετὰ φανατισμοῦ τον Ἀνδρέαν Παπανδρέου*

5. *« Ἡ διδ/σσα κατενόησεν ἐπὶ τέλους, ὅτι διὰ να σταδιοδρομήσῃ δέον να ἐπιδοθῆ εἰς μελέτην και να ἀφοσιωθῆ μετὰ μείζονος ἐνδιαφέροντος και ζήλου εἰς το ἔργον της...»*

6. *«Ἐχει ἀτομικὴν βιβλιοθήκην ἐκ 39 βιβλίων και εἶναι συνδρομητρία εἰς το περιοδικὸν 'Ἐπιστημονικὸν Βῆμαν'» (Αξιολόγηση 52).*

7. *«Στερεῖται ἀτομικῆς βιβλιοθήκης και προπαρασκευάζεται μάλλον ἐκ των ἐγχειριδίων των μαθητῶν» «Γενικῶς ἡ ἐπιθεωρούμενη εἶναι μεν φιλόλογος και προσηλωμένη εἰς το καθήκον της, πλὴν ἔχει ἐπαγγελματικὴν μόρφωσιν ἀπλῶς ἐπαρκῆ και μόλις διαφαινόμενον ἐνδιαφέρον διὰ την διὰ της μελέτης βελτίωσιν αὐτῆς. Προετοιμάζεται ὁπωσδήποτε ἐπιμελῶς διὰ την διδασκαλίαν της, ἀντλούσα το διδασκῆδον ἀπὸ σχεδὸν κατάλληλα βοηθήματα*

8. *«... ο δ/λος κατὰ το παρελθόν σχολικὸν ἔτος κατόπιν αὐστηρῶν συστάσεων μας, ἀνεμέτρησε τὰς ευθύνas του, πλὴν ἐξακολουθεῖ να παρασύρεται ὑπὸ της συζύγου του, εἰς ἀντιδικίας μετὰ των συναδέλφων του».*

9. *«... τον ἀπασχόλησαν ὁμῶς ἰδιαίτερος αἰ ἐρωτικαὶ του περιπέτειαι, ἐνῶ ἐξέθεσε συναδέλφους του,... παραλαμβάνοντας αὐτάς εἰς ταξίδια εἰς την πόλιν των Σερρών, ἢ περιάγων αὐτάς διὰ του μοτοποδηλάτου... ἐπανελημμένως ὑπὸ πολλῶν κατοίκων... διευτυπώθησαν κατηγορίαι εἰς βάρος του, ἀποδειχθεῖσαι ἀληθεῖς... ἀναμειχθεῖς τελευταίως εἰς τον συνδικαλισμὸν, ἔδωκε οξύτητα... διασπᾶσας... την... μέχρι τούδε συνοχὴν και ψυχικὴν ἐπαφὴν των διδ/λων... πιέζων ἢ ἐκβιάζων... και ἀναμίξας εἰς τον συνδικαλισμὸν πολιτικοῦς παράγοντας»*

10. *«Ἡ δ/σσα, ὡς ἐμφαίνεται και ἐκ των στοιχείων του ἀτομικοῦ της φακέλου... δὲν μερίμνησε να καταστή ἀποδοτικὴ. Μετὰ τη διάλυσιν τῶν, παρὰ τη θέλησιν των γονέων της, ἀρραβῶνων της μετὰ χωροφύλακος... Κατὰ βροχεράν ημέραν του χειμῶνος προσήλθεν στο σχολεῖον με πανταλόνια...».*

Αταλάντευτα στο πλευρὸ της Παλαιστίνης!

Ἀπὸ τις 7 του Οκτώβρη, ὅταν ἡ Παλαιστινιακὴ Ἀντίσταση ἔσπασε τον κλοιὸ του μεγαλύτερου στρατοπέδου συγκέντρωσης στον κόσμον, της λωρίδας της Γάζας, και κατάφερε ἕνα ταπεινωτικὸ πλήγμα στον στρατὸ του κράτους του Ἰσραήλ, ζοῦμε ἕνα πραγματικὸ ὄργιο προπαγάνδας. Ὁ «ἄξωνας του Καλοῦ» και οἱ μηχανισμοὶ του, τὰ ΜΜΕ, το πολιτικὸ προσωπικὸ, οἱ διανοούμενοι, μπῆκε στη μάχη της παραπληροφόρησης με μοναδικὸ στόχον να ἀντιστρέψει την μέχρι τώρα στάση της παγκόσμιας ἐργατικῆς τάξης στο πλευρὸ του Παλαιστινιακοῦ ἀγῶνα. Τερατώδη ψέματα για βασανισμοὺς ἀπαχθέντων ἐποίκων, ἐπιθέσεις σε φιλήσυχους ἀμάχους, ἀκόμη και για μαζικοὺς ἀποκεφαλισμοὺς μωρῶν(!) ἀπὸ τους «ἀπολίτιστους Ἀραβες», πλημμύριζαν το δημόσιον λόγον για μέρες ὡστε να δικαιολογηθῆ αὐτὸ που σήμερα ξετυλίγεται μπροστὰ στα μάτια μας: ἡ προσχεδιασμένη τελικὴ φάση της ἐπιχείρησης ἐθνοκάθαρσης μέσα στα ὅρια που το κράτος του Ἰσραήλ ἄρπαξε με τις εὐλογίες των μεγάλων ἰμπεριαλιστικῶν δυνάμεων. Ὅπως και ἀντίστοιχες παλιότερες ἐκστρατείες ψεύδους, με χαρακτηριστικὸ παράδειγμα τὰ ἐπίσημα ψέματα για τὰ περιβόητα ὅπλα μαζικῆς καταστροφῆς που δῆθεν διέθετε το Ἰράκ, συντρίφθηκε πάνω στην ἀλήθεια της πραγματικότητας, ἀλλὰ μόνο ἀφοῦ ἔδωσε το ἄλλοθι της νέας ἰσραηλινῆς ἐπίθεσης.

Ὅσα ἀκούμε ἕνα μῆνα τώρα για την Παλαιστινιακὴ Ἀντίσταση εἶναι βγαλμένα ἀπὸ ταινίες του Χόλυγουντ, βγαλμένα ἀπὸ την εἰκόνα του «Ἀραβα/Μουσουλμάνου-τρομοκράτη», που συστηματικὰ καλλιεργήθηκε μετὰ το τέλος του Ψυχροῦ Πολέμου, και ἐδικὰ μετὰ την 11/9/2001, για να υπηρετήσῃ ἕναν νέο κύκλον ἰμπεριαλιστικῆς ἐπέκτασης. Τὰ βρωμερὰ ἀπόνερα αὐτῆς της ἀντίληψης περὶ «πολέμου των πολιτισμῶν» μᾶς σερβίρουν ὡς βάλσαμον τα ἐγχώρια πουλημένα τομάρια που κρατοῦν τις δημόσιες πένες και μικρόφωνα. Ἡ βασικὴ ἰδέα εἶναι πως το Ἰσραήλ εἶναι το προπύργιον ολόκληρου του δυτικοῦ πολιτισμοῦ στη Μέση Ἀνατολή και ὡς τέτοιο οφείλομε να το υπερασπιστοῦμε, προσπαθώντας να πείσουν το προλεταριάτον των δυτικῶν χωρῶν ὅτι δῆθεν ὑπάρχει κάποιος «δυτικὸς πολιτισμὸς» που ὅλοι, ἀφεντικὰ και ἐκμεταλλεῶμενοι, στρατοκράτες και εἰρηνιστές, ἰμπεριαλιστές και ἐργαζόμενοι, μοιραζόμεστε τις ἀξίες του· ἀξίες που πρέπει να υπερασπιστοῦμε ἀπέναντι στους μελαμψοὺς ἀλλόθρησκους Ἄλλους. Βλακεῖς! Καμία κοινὴ ἀξία δὲν μας συνδέει με το κράτος-πειρατὴ του Ἰσραήλ και τους προστάτες του, τις μεγάλες ἰμπεριαλιστικῆς δυνάμεις, που καταλήστεψαν τὴ γῆ των Ἀράβων ἐνῶ ταυτόχρονα καταδικάζουν τους Ἀραβικοὺς λαοὺς στην φτώχεια και την

εξαθλίωση, τη διχόνοια, σπονσοράρουν τα πιο αντιδραστικά καθεστώτα ενώ, όταν όλα αυτά αποτύχουν, κανένα πρόβλημα δεν έχουν να πνίξουν την περιοχή στο αίμα με τα υπερσύγχρονα «έξυπνα όπλα» τους.

Οι παραπάνω καλοπληρωμένοι απατεώνες ζητούν 24 ώρες το 24ωρο από μας να «καταδικάσουμε τη Χαμάς». Αυτοί, που εξυμνούν τη γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού, έχουν το θράσος να ζητούν από μας να «καταδικάσουμε». Φυσικά, αυτό που ζητούν να καταδικαστεί δεν είναι η Χαμάς, αλλά οποιαδήποτε ριζοσπαστική και επαναστατική λύση του ζητήματος. Αυτό που ζητούν είναι μια ανώδυνη Παλαιστινιακή παρουσία ζητιάνου και υπάκουου, όπως αυτή της λεγόμενης «Παλαιστινιακής Αρχής», που στην πραγματικότητα είναι μια πολιτική μαριονέτα των ΗΠΑ. Αυτό που ζητούν με αυτή την νέα εκδοχή της ανοησίας περί «καταδίκης της βίας απ'όπου κι αν προέρχεται» είναι μια δήλωση μετάνοιας για κάθε φορά που ο καταπιεσμένος τολμά να σηκώνει τη γροθιά του μπροστά στον αφέντη. Όχι, δεν θα είμαστε εμείς εκείνοι που θα θολώσουμε την απλή αλήθεια ότι απέναντι στον Ιμπεριαλισμό οι καταπιεσμένοι όλου του κόσμου θα νικήσουν με το όπλο στο χέρι.

Την ίδια στιγμή, η δυτική προπαγάνδα επιστρατεύει ένα εμετικό επιχείρημα: ότι δήθεν όσοι αρνούμαστε το σιωνιστικό κράτος, το καθεστώς απαρτχάιντ και τα εγκλήματά του είμαστε αντισημίτες, ότι ο αγώνας των Παλαιστινίων και οι υποστηρικτές του σε όλον τον κόσμο συνεχίζουν το μίσος ενάντια στους Ισραηλίτες γενικά, το μίσος του Ολοκαυτώματος. Πέραν του ότι αποτελεί ύψιστη υποκρισία να ακούμε αυτό το επιχείρημα από τα στελέχη της κυβέρνησης, πρώην ναζί, πρώην αρχηγών χουντικών κομμάτων, πρώην διακινητών φασιστικών αντισημιτικών βιβλίων, η απάντησή μας είναι αυτή που ήταν πάντα: ο αντισημιτισμός είναι για μας εχθρός· εχθρός που το κομμουνιστικό κίνημα πλήρωσε βαρύ φόρο αίματος για να πολεμήσει. Όσοι σήμερα δικαιολογούν την αιματηρή εθνοκάθαρση με το επιχείρημα του Ολοκαυτώματος είναι οι πραγματικοί αντισημίτες, αυτοί που σχετικοποιούν το Ολοκαύτωμα και δίνουν τροφή στο φασισμό που ξανασηκώνει κεφάλι. Την καλύτερη απάντηση, βέβαια, δίνουν οι διαδηλώσεις Ισραηλινών μέσα στο ίδιο το κράτος του Ισραήλ, που ζητούν την παραίτηση του εγκληματία (συμμάχου του Ελληνικού κράτους...) Νετανιάχου και παλεύουν για την ανατροπή του καθεστώτος του απαρτχάιντ.

Στεκόμαστε στο πλευρό του αγωνιζόμενου λαού της Παλαιστίνης. Όχι από ιδεοληψία, όχι επειδή το λέει σε θρησκευτικά κείμενα της εποχής του χαλκού, όχι στο όνομα κάποιου αόριστου «διεθνούς δικαίου», όχι γιατί θα προτιμούσαμε να γεμίσει ο πλανήτης με πολλά μικρά κράτη. Στεκόμαστε στο πλευρό των αδελφών μας στην Παλαιστίνη γιατί ο αγώνας τους είναι και δικός μας, είναι αγώνας ενάντια στον Ιμπεριαλισμό, ενάντια σε κάθε απαρτχάιντ και κάθε εθνοκάθαρση. Στεκόμαστε στο πλευρό τους γιατί ο αγώνας τους γεννά στο παγκόσμιο προλεταριάτο τα πιο ευγενή αισθήματα διεθνιστικής αλληλεγγύης, γιατί σφυρηλατεί τον κοινό αγώνα όλων των λαών της Μέσης Ανατολής ενάντια στον Ιμπεριαλισμό, γιατί η πάλη για τη συνολική χειραφέτηση της σοσιαλιστικά ενοποιημένης ανθρωπότητας χωνεύει μέσα της κάθε αγώνα για την ελευθερία. Αυτές δεν είναι κουβέντες του αέρα, κουβέντες που εξαντλούνται στην επόμενη ή τη μεθεπόμενη διαδήλωση. Το ελληνικό κράτος είναι σύμμαχος του κράτους-πειρατή και οι επιδιώξεις τους για κυριαρχία στην Ανατολική Μεσόγειο είναι κοινές (επιδιώξεις που υπηρέτησαν το ίδιο οι δεξιές, αλλά και οι «αριστερές» μας κυβερνήσεις). Το ελληνικό κράτος είναι μέρος του «άξονα του Καλού» και σηκώνει μεγάλο μέρος της στρατιωτικής υποστήριξης της κυριαρχίας του NATO στην Ανατολική Μεσόγειο κι τη Μέση Ανατολή. Το ελληνικό κράτος έχει σήμερα τα χέρια του βαμμένα με το αίμα των Παλαιστινίων της Γάζας και της Δυτικής Όχθης, όπως με της Συρίας, του Ντονμπάς, του Ιράκ, της Γιουγκοσλαβίας. Έτσι, το καθήκον του κινήματος των εργαζομένων στη Ελλάδα είναι συγκεκριμένο: η μηχανή του θανάτου πρέπει να σταματήσει σε κάθε γρανάζι της. Με διαρκή κινητοποίηση να ακυρώσουμε την εμπλοκή της Ελλάδας στην εθνοκάθαρση που διεξάγει το κράτος του Ισραήλ, τα σχέδιά τους στην Ανατολική Μεσόγειο, το ρόλο του μαντρόσκυλου του NATO, που υπηρετεί με συνέπεια εδώ και σχεδόν 80 χρόνια. Η αλληλεγγύη στον αγώνα των Παλαιστινίων είναι αγώνας ενάντια στους εχθρούς τους!

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΗΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ Σ' ΕΝΑ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΣΥΜΠΑΝ...

Για άλλη μια χρονιά οι εξαγγελίες και οι «καλές προθέσεις» του ΥΠΑΙΘΑ περί της πλήρους κάλυψης των κενών πριν την έναρξη της σχολικής χρονιάς, πήγαν στις καλένδες. Δύο μήνες περίπου μετά την έναρξη των μαθημάτων τα προβλήματα με τις ελλείψεις εκπαιδευτικών είναι τεράστια, προκαλώντας προσκόμματα σε αρκετές περιπτώσεις στην εύρυθμη λειτουργία των σχολείων και στην υλοποίηση

συνολικά του σχολικού προγράμματος. Κενά στη γενική εκπαίδευση, κενά σε πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα, κενά στην ειδική αγωγή. Και ενώ οποιαδήποτε χαμένη διδακτική ώρα είναι σημαντική, το μεγαλύτερο πρόβλημα εντοπίζεται στον ευαίσθητο θεσμό της παράλληλης στήριξης, καθώς μαθητές που έχουν την απαραίτητη βεβαίωση από το ΚΕ.Δ.Α.Σ.Υ. δεν έχουν τον απαραίτητο αριθμό εκπαιδευτικών και πλήρη κάλυψη διδακτικών ωρών. Αυτό στην ουσία συνεπάγεται ότι οι μαθητές αυτοί είναι μεν στην τάξη αλλά χωρίς τη δέουσα βοήθεια που χρειάζονται, για να κατανοούν και να συμμετέχουν στο μάθημα, όταν μάλιστα με δήλωση του κυβερνητικού εκπροσώπου για τη φετινή χρονιά: « οι ανάγκες της παράλληλης στήριξης των

μαθητών διαπιστώθηκε πως είναι αυξημένες κατά πάνω από 30%,». Τι έκανε όμως το Υπουργείο για να καλύψει τις ανάγκες αυτές; Με βάση την υπ' αριθμ. πρ. 93506/Δ3 της 25/8/2023 εγκύκλιο του ΥΠΑΙΘΑ υπάρχει σχέδιο περικοπών – «εξοικονόμησης» σχετικά με τον αριθμό των προσλήψεων εκπαιδευτικών Παράλληλης Στήριξης – Συνεκπαίδευσης για το σχολικό έτος 2023 – 2024. Με βάση την παραπάνω εγκύκλιο επιβεβαιώνεται και διευρύνεται το μοίρασμα των εκπαιδευτικών παράλληλης στήριξης σε δυο ακόμα και σε περισσότερους μαθητές της ίδιας τάξης, ακυρώνοντας στην πράξη τις διαγνώσεις των ΚΕ.Δ.Α.Σ.Υ. για πλήρη κάλυψη των διδακτικών ωρών για ένα συγκεκριμένο μαθητή, γεγονός που ουσιαστικά υποβαθμίζει το δικαίωμα στη μόρφωση των συγκεκριμένων μαθητών. Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής είναι οι μαθητές που χρειάζονται ένα πρόσωπο αναφοράς, να μην υποστηρίζονται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Στον βωμό του χρήματος για άλλη μια φορά θυσιάζεται το πιο ευαίσθητο κομμάτι της εκπαίδευσης, για να μην αναφερθούμε και στις αντίστοιχες περικοπές στις προσλήψεις

εξειδικευμένου εκπαιδευτικού προσωπικού. Οι μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες με τον τρόπο αυτόν λαμβάνουν ή ελλιπή υποστήριξη -στην καλύτερη των περιπτώσεων- ή καθόλου στήριξη. Το γεγονός αυτό δίνει τη δυνατότητα ιδιωτικοποίησης πλευρών της εκπαίδευσης, μεταφέροντας τις ευθύνες του Υπουργείου στις οικογένειες των παιδιών που θα έχουν την οικονομική δυνατότητα να στραφούν στην ιδιωτική παράλληλη στήριξη, με εκπαιδευτικούς που δεν έχουν σχέση με τον σχεδιασμό του σχολείου και οι οποίοι θα είναι υπόλογοι απέναντι στον γονέα και όχι στον σύλλογο διδασκόντων.

Το Υπουργείο οφείλει επιτέλους να δώσει μία λύση στο συγκεκριμένο πρόβλημα και να μην κρατάει ομήρους τους μαθητές και τους γονείς τους σε έναν φαύλο κύκλο απαξίωσης και αδιαφορίας. Όλοι οι μαθητές έχουν τα ίδια μορφωτικά δικαιώματα και τους αξίζουν οι ίδιες ευκαιρίες για μάθηση. Ως τότε πια τα παιδιά αυτά θα θεωρούνται παιδιά ενός κατώτερου Θεού;

Δήλωση του κυρ-Παντελή (της Ε.Ζ.)

Ανοιξα ένα παράθυρο στον έξω κόσμο κι έπεσε ένας άγγελος νεκρός στην κάμαρά μου...(*)
Τσακισμένα τα μέλη του, ρούχα σκισμένα, τα μαλλιά κολλημένα μες στο αίμα.
Γύρω του μια λίμνη από σκόνη απλώθηκε, γέμισαν οι χαραμάδες στο ξύλινο πάτωμα,
θόλωσε μαζί και η ματιά μου.

Θεριό ανήμερο εγώ γυρνούσα γύρω του,
τον ρώτησα επίμονα πολλές φορές το όνομά του,
να ξέρω έπρεπε ποιος ήταν και πούθε κρατούσε η σκούφια του.
Μα κείνος_ αδιάφορος_ κουφός στην ταραχή μου_ έμενε σιωπηλός.

Σας το δηλώνω καθαρά, μετά πίστewας και φόβου_
Δεν έφυγα διόλου από κοντά του,
τον έβριζα για τους λεκέδες στο καλογουλισμένο μου πάτωμα,
υπαίτιος εκείνος, φταίχτης φριχτός, άξιος για τιμωρία μεγάλη.
Δεν έφυγα διόλου από κοντά του
μήτε λεπτό, δεν έστρεψα το βλέμμα προς τα πίσω,
μήτε λεπτό δεν έστρεψα το βλέμμα προς τα πάνω,
μήτε στιγμή δεν έπαξα να βρω τι έσπρωξε τον άγγελο αυτόν να κείτεται νεκρός στην κάμαρά μου.

** Η 1η γραμμή στίχος του Μιχάλη Μπέκα από το ποίημα «Στον έξω κόσμο».*

Πελααατες μου...

Εδώ τα «καλά σχολεία»!

Δεν πρόλαβε να αρχίσει καλά καλά η σχολική χρονιά και η εκπαιδευτική κοινότητα ταλαιπωρήθηκε για μια ακόμη φορά από την κατηγοριοποίηση των σχολείων. Έτσι ο καταιγισμός συγχαρητηρίων ανακοινώσεων από τον/την δ/ντη/δ/ντρια και τους εκπαιδευτικούς προς τους μαθητές τους και η απαρίθμηση των σχολών εισαγωγής τους οδήγησε σ ένα ατελείωτο κυνήγι μεταγραφών. Πριν ακόμη η κυβέρνηση υλοποιήσει την προγραμματική της δέσμευση για ελεύθερη (από ποιον άραγε;) επιλογή σχολείου έρχεται μια μεθοδευμένη προσπάθεια να ενισχυθεί η φήμη κάποιων σχολείων και να υποβαθμισθεί όλων των υπολοίπων! Το χ λοιπόν σχολείο είναι πολύ καλό και για αυτό «δικαιωματικά» πρέπει να πάρει με μεταγραφή όλους τους σημαιοφόρους των γυμνασίων ενώ το ψ σχολείο είναι σε υποβαθμισμένη περιοχή και για αυτό όπου φύγει/φύγει.

Συντονιστές εκπαιδευτικού έργου - επιθεωρητές αλλά και συνδικαλιστές πρωταγωνιστούν στη διαμόρφωση/παγίωση αυτής της κατάστασης! Οι δικαιολογίες έτοιμες: «δε φταίμε εμείς», λένε, «έγιναν λάθη στη χωροταξική κατανομή», « έχει τους /τις φίλους/ες του/της στο άλλο σχολείο για αυτό θέλει να πάει εκεί». Αλήθεια ποιος νομίζουν ότι πιστεύει όλες αυτές τις δικαιολογίες; Με ποια επιχειρήματα θα πείσουν τους γονείς αύριο να στείλουν τα παιδιά τους εκεί που τους ορίζει η κατανομή, όταν οι ίδιοι έχουν χρησιμοποιήσει κάθε αθέμιτο μέσο για να πάρουν τα δικά τους από τα συγκεκριμένα σχολεία;

Φυσικά οι ενέργειες αυτές δεν είναι ούτε τυχαίες ούτε μεμονωμένες. Εντάσσονται σε μια συγκεκριμένη πολιτική που από τη μια υποβαθμίζει κάποιες σχολικές μονάδες, οδηγώντας τις σταδιακά σε κλείσιμο /κατάργηση και από την άλλη γιγαντώνει κάποιες άλλες μετατρέποντάς τις σε αφιλόξενες και απρόσωπες. Δεν έχει περάσει άλλωστε ούτε ένας χρόνος που ανάλογες αντιλήψεις προωθούνταν μέσα από τη λεγόμενη επιμόρφωση των νεοδιόριστων, αντιλήψεις που βλέπουν το σχολείο ως επιχείρηση, το γονέα ως πελάτη και τον/την δ/ντη/δ/ντρια ως μάνατζερ που πρέπει να επινοήσει τρόπους να

προσελκύσει τους καλύτερους και περισσότερους γονείς-πελάτες! Είναι λοιπόν λογικό σ αυτή τη σχέση ο μαθητής να αντιμετωπίζεται ως προϊόν, εμπόρευμα, αντικείμενο προς πώληση ή αγορά αντίστοιχα, να μην ασχολείται κανείς με τα θέλω του, τις ανάγκες και την προσωπικότητά του αλλά να κρίνεται με βάση τη βαθμολογία του απολυτηρίου του αρχικά και την επίδοσή του στις πανελλήνιες ακολούθως.

Με τέτοιες όμως κυρίαρχες αντιλήψεις, επιλογές και πρακτικές δεν πρέπει καθόλου να ξαφνιαστούμε όταν η κυβέρνηση της ΝΔ, απλά θα υλοποιήσει την υπόσχεσή της και θα κάνει πράξη την επιλογή σχολείου απ το γονέα, δημοσίου αρχικά και δημοσίου και ιδιωτικού στην πορεία μέσω των βάουτσερ (κουπονιών) - πολιτική που εφαρμόζεται ήδη τα τελευταία χρόνια στους παιδικούς σταθμούς. Κι αν, όπως περιγράψαμε ήδη, στην επιλογή αυτή δε λαμβάνεται καθόλου

υπόψη ο μαθητής ως αναλογιστούμε τις συνέπειες που θα έχει και στους εκπαιδευτικούς. Όσες αυταπάτες /ψευδαισθήσεις κι αν έχουν κάποιοι/οιες ότι δεν τους αφορά η κατάσταση γιατί υπηρετούν σε «καλά σχολεία» ένα είναι σίγουρο: η κατάρνηση από τη μια και η διόγκωση από την άλλη κάποιων σχολείων σημαίνει λιγότερο εκπαιδευτικό προσωπικό και αυξημένο αριθμό μαθητών στα τμήματα, σημαίνει λιγότερες οργανικές θέσεις και περισσότερους περιφερόμενους εκπαιδευτικούς σε 3-4 και 5 σχολεία, σημαίνει υποβάθμιση των συνθηκών μάθησης για τα παιδιά και εργασίας για τους εκπαιδευτικούς!

Ως εκπαιδευτικά σωματεία, λοιπόν, αλλά και ως εκπαιδευτικοί και γονείς οφείλουμε να αγωνιζόμαστε για την αναβάθμιση όλων των σχολείων και την ισότιμη με βάση και τις κτηριακές υποδομές- κατανομή μαθητών σε αυτά.

Που έχει πάτο αυτό το βαρέλι της αηδίας;

Ερώτημα ουσιαστικό που έχει καταντήσει ρητορικό. Ας τα πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Από το 2019 μέχρι σήμερα έχουν γίνει λίγο πάνω από τις 25.000 προσλήψεις μόνιμου προσωπικού στην εκπαίδευση (Γενική και Ειδική). Θα μπορούσε να αναρωτηθεί κάποιος-α, μα με τόσες πολλές προσλήψεις πως γίνεται να υπάρχουν κενά;. Με μια μικρή αναζήτηση στο διαδίκτυο μπορεί να βρεις ότι ο αριθμός των παραίτησεων των συναδέλφων/ισσών (κυρίως λόγω συνταξιοδότησης), ξεπερνά τις 16.000 από το 2019 και με δεδομένο ότι η Ειδική αγωγή την τελευταία δεκαετία έχει ενσωματωθεί ουσιαστικά στην εκπαίδευση, δηλαδή 4.500 μόνιμους διορισμούς, μιλάμε ουσιαστικά για 4.500 νέες προσλήψεις. Βεβαίως αν πιάσουμε και το δεδομένο ότι οι διορισμοί στο δημόσιο είχαν παγώσει για περίπου 10 χρόνια λόγω των μνημονιακών δεσμεύσεων, που υπήρχαν εκπαιδευτικοί όλα αυτά τα χρόνια που έβγαιναν στη σύνταξη, γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι μιλάμε για ένα ακόμη τεχνάσμα της κυβέρνησης.

Η αηδία ποια είναι όμως; Τα τεχνάσματα; Όχι αυτά είναι γνωστά στην κοινωνία μας. Το πρόβλημα είναι η κοροϊδία, που ίσως να μην είναι κοροϊδία αλλά πολιτική επιλογή. Ξεκινάμε λοιπόν. Στις 05/09/2023 Μέχρι τώρα γνωρίζαμε για φάσεις και όχι για υποφάσεις. Αρχές Οκτωβρίου, αντί για τέλη Σεπτεμβρίου που ήταν αρχικά σχεδιασμένη, πραγματοποιείται η β1 φάση. Χωρίστηκε λέει έτσι διότι αφορούσε κυρίως την αναπλήρωση θέσεων παράλληλης στήριξης και βασικές ειδικότητες (φιλολόγους, μαθηματικούς, καθηγητές φυσικών επιστημών και πληροφορικούς). Κάτι που θα μπορούσε να χαρακτηρίσει αυτή τη φάση είναι η αγωνία των συναδέλφων/ισσών αν θα δουλέψουν ή αν θα παραμείνουν άνεργοι/ες. Κάθε μέρα θα "έτρεχε" το σύστημα αλλά τελικά βαριόταν. Όλη αυτή η ιστορία διήρκεσε πάνω από 5 μέρες και τελικά οι προσλήψεις ήταν τόσες, περισσότερες από αυτές που είχαν διαρρεύσει, διότι υπήρχε υποτυπώδης πίεση και τελικά "τελευταία στιγμή" βρέθηκαν για επιπρόσθετες προσλήψεις, αποδεικνύοντας για ακόμη μια φορά ότι και η λίγη αντίδραση αρκεί για επιτευχθούν καλύτερες συνθήκες εργασίας. Παρόλα αυτά τα κενά πάλι πολλά με μαθητές/τριες της πρώτης δημοτικού να μπαίνουν για μάθημα στην τάξη της β' και να ζωγραφίζουν διότι δεν έχουν

ανακοινώνονται τα πρώτα ονόματα αναπληρωτών, 3.000 λιγότεροι/ες από πέρυσι. Σε αυτό το σημείο να υπενθυμίσω ότι και προ πέρυσι υπήρχε καθυστέρηση προσλήψεων (01/09/2022). Τα σχολεία ως γνωστό ανοίγουν 11/09, αλλά εμείς οι εκπαιδευτικοί είμαστε από τις 01/09 ώστε να πραγματοποιηθούν όλες οι διαδικασίες για την έναρξη της σχολικής χρονιάς. Προφανώς αυτή η καθυστέρηση δεν έγινε από αμέλεια αλλά ήταν επιλογή, ώστε το κράτος να γλιτώσει κάποια χρήματα και ταυτόχρονα να επιβαρύνονται οι μόνιμοι συνάδελφοι/ισσες στην επίτευξη των δεόντων. Το αποτέλεσμα γνωστό εδώ και χρόνια, να ξεκινήσει η νέα χρονία με πάρα πολλά κενά, ακόμη και σε κεντρικά σχολεία. Βέβαια ως εκπαιδευτικούς δεν πρέπει να μας νοιάζει αν το σχολείο είναι περιφερειακό ή κεντρικό, σε νησί ή στην ηπειρωτική Ελλάδα, σε χωριό ή πόλη.

Το καλό όμως τώρα ξεκινάει. Η υφυπουργός παιδείας κ. Δόμνα Μιχαηλίδου είπε χαρακτηριστικά στην τηλεόραση του ΣΚΑΙ «**έχουμε δυσκολία να βρούμε Χημικούς στην εκπαίδευση, επειδή όλο και περισσότεροι εργάζονται σε φαρμακοβιομηχανίες**». Δηλαδή αναφέρει ότι τα κενά στα σχολεία είναι κυρίως Χημικών και ότι δεν έχουν να πάρουν άλλους/ες και λογικά οι 2.246 που είναι στον πίνακα (αφαιρώντας τους 230 που προσελήφθησαν στην α' φάση), θα είναι φαντάσματα. Συνεχίζοντας, η κατάλληλη για αυτή τη θέση υφυπουργός, τόνισε στο "δημοσιογράφο" Α. Πορτοσάλτε ότι: «είναι λάθος να αντιστοιχεί ένας δάσκαλος παράλληλης στήριξης σε ένα παιδί πλην κάποιων εξαιρέσεων», κάτι που βέβαια είχε γίνει μέχρι αυτές τις δηλώσεις σε δημοτικό της πόλης των Ιωαννίνων και οι γονείς φημολογείται ότι κινήθηκαν νομικά, αλλά συνέχισε και μετά τη β1 φάση, θα σας πω μετά για αυτή την ονοματοδοσία, να γίνεται με κάποιους/ες να είναι εκπαιδευτικοί παράλληλης στήριξης ακόμη και σε 3 παιδιά.

δάσκαλο/α. Συνεχίζοντας και αναμένοντας τη β2 φάση, πάλι με καθυστέρηση, διαπιστώνεται ότι και αυτή η φάση έχει κανονικά όλες τις ειδικότητες αλλά και αυτές που δεν υπήρχαν στη προηγούμενη, με λίγα λόγια ήταν γ φάση πετσοκομμένη όπως και η α & β φάση (συγγνώμη β1). Δηλαδή μιλάμε για την απόλυτη κοροϊδία απέναντι στους εκπαιδευτικούς χωρίς κανένα ίχνος εν συναίσθησης.

Κλείνοντας, έχει ακουστεί πολύ έντονα ότι η παράλληλη στήριξη μετράει ακόμη λίγα χρόνια ζωής. Εξάλλου, δεν είναι τυχαία και η προαναφερθείσα δήλωση της υφυπουργού αναφορικά με τις παράλληλες. Λογικά θα καταργηθούν εφεύροντας τεχνάσματα για να διαχειριστούν τα παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες ή κάποια μορφή αναπηρίας, που μπορούν να ανταπεξέλθουν στο πλαίσιο του τυπικού Γενικού Σχολείου. Είναι αυτονόητο ότι αυτός ο εξευτελισμός της εκπαιδευτικής διαδικασίας από την ηγεσία του υπουργείου πρέπει να σταματήσει και οι μόνιμοι που μπορούν είμαστε εμείς...